

Alles Kitts!

Velen van jullie zullen me wel kennen maar ik zal me toch even voorstellen: ik ben Harut Avsaroglu en heb meer dan een decennium in Nederland gewerkt als dierenarts proefdieren bij meerdere vergunninghouders. In 2016 heb ik besloten een radicale wending te geven aan mijn leven en ben samen met mijn gezin gaan wonen en werken op het Caribische eiland St Kitts.

St Kitts is onderdeel van de Federatie van St Kitts en Nevis, een zelfstandige staat behorend tot de Bovenwindse Eilanden van de Kleine Antillen. St Kitts ligt ruim tien kilometer ten zuidoosten van de Nederlandse Bijzondere Gemeente St. Eustatius.

St Kitts of Saint Christopher zoals het eiland officieel heet, is vernoemd naar Christoffel Columbus die het eiland in 1493 aandeed. Het eiland werd in 1623 door de Britten gekoloniseerd, twee jaar later gevolgd door de Fransen wat leidde tot veel geschillen die in 1783 werden beslecht in de Vrede van Parijs. Er zijn nog veel Engelse en Franse invloeden te ontdekken op het eiland dat officieel onafhankelijk werd verklaard in 1983. Zo rijdt men hier nog altijd links en heet de hoofdstad Basseterre wat in het Frans 'lage grond' betekent. St Kitts heeft een tropisch klimaat en hoewel de temperatuur niet veel verandert, voel je wel verschil tussen de zomer en de winter met name door de aantrekkende wind. Nu zitten we in 'hartje winter' en als ik in de ochtend buiten mijn ontbijtje eet, voelt het af en toe best kil aan.

Ik woon zelf dicht bij de hoofdstad op een gedeelte van het eiland waar voornamelijk expats en welgestelde autochtonen wonen. Het eiland heeft zo'n 40.000 inwoners waarvan ongeveer 80% afstammelingen van slaven die tijdens de kolonisatie op de suikerrietplantages te werk werden gesteld. Veel van die voormalige plantages zijn nog bewaard gebleven en zijn nu cultureel erfgoed of omgebouwd tot hotels/restaurants voor de toeristen. De suikerrietindustrie is namelijk sinds de tachtiger jaren van de vorige eeuw ingestort en de voornaamste bron van inkomsten voor het eiland is de toeristenindustrie. Vrijwel elke dag doen één of meerdere gigantische cruiseschepen het eiland aan, gevuld met toeristen die de commerciële wijk Port Zante in de hoofdstad overspoelen op zoek naar souvenirs.

Brood op de plank

Het is natuurlijk prachtig om op een tropisch eiland te mogen wonen maar ook hier moet >>

brood op de plank komen dus zowel ik als mijn vrouw hebben een baan. Ikzelf werk bij de Ross University School of Veterinary Medicine (RUSVM) als Director Animal Resources/Attending Veterinarian en mijn vrouw is Property Manager van een condominiumcomplex waar voornamelijk studenten van dezelfde universiteit een condo huren. RUSVM is een Amerikaanse universiteit en is onderdeel van de DeVry Education Group, een for profit onderwijsinstelling met universiteiten zowel in de VS als daarbuiten. Zo heeft DeVry ook een medische faculteit op St Maarten en op Dominica. RUSVM geeft diergeneeskunde onderwijs aan studenten tussen het eerste en zevende semester, de zogenoemde pre-klinische fase, en leidt daarnaast onderzoekers op in hun vier onderzoekscentra.

Triple A

Ik was zeer verrast door het hoge niveau van onderwijs dat hier aan de studenten wordt gegeven door een verzameling docenten afkomstig uit alle windstreken en velen met een indrukwekkende staat van dienst. Ook de onderwijsfaciliteiten zijn van een zeer hoog niveau en er wordt veel gebruik gemaakt van nieuwe media alsmede van simulatiemodellen om zo het gebruik van onderwijsdieren terug te dringen. De campus strekt zich uit over vele hectares langs de Caribische kustlijn en huist onder andere koeien, paarden, ezels, schapen, honden, tropische vogels, schildpadden en knaagdieren. De universiteit is AVMA en AAHA geaccrediteerd en heeft de ambitie uitgesproken om als eerste veterinaire universiteit buiten Amerikaans grondgebied de triple A status te behalen door AAALAC toe te voegen aan de accreditaties.

Dat men hier stevig aan de weg aan het timmeren is qua onderzoek, blijkt uit het aantrekken van jong talent uit heel de wereld. De campus kent een grote verscheidenheid aan nationaliteiten en er zijn ook een aantal collega's uit de Benelux werkzaam dus als ik ze tegenkom, begin ik in dat gekke taaltje van ons te praten en kijken anderstalige collega's wel heel raar op als ze dat horen. Naast het aantrekken van onderzoekstalent is men november vorig jaar gestart met de bouw van een gloednieuw state-of-the-art onderzoekscentrum wat zal bestaan uit laboratoria, necropsiefaciliteiten en proefdierverslijven. Voor het ontwerp van de proefdierverslijven ben ik verantwoordelijk en ben nu druk bezig met het inventariseren van de wensen van onderzoekers en overleg met aannemers en architecten. De oplevering is gepland voor eind van dit jaar en er valt nog veel te regelen. >>

Zorg voor dieren

Als directeur van mijn afdeling ben ik verantwoordelijk voor de dagelijkse zorg van onze onderwijs- en proefdieren. Daarvoor heb ik de beschikking over een team van diervverzorgers, biotechnici en overige stafleden. Het merendeel van deze collega's zijn autochtonen die een speciale training hebben ontvangen en continu worden bijgespijkerd door ofwel onze eigen senior stafleden dan wel op uitnodiging door specialisten uit de VS. Ook ik ben betrokken bij trainingen, met name als het gaat om knaagdieren aangezien er hier bijna niemand anders is met ervaring op dat gebied. Heel leuk om te doen en geeft mij weer eens de kans om mijn eigen handvaardigheden op peil te houden. Zo heb ik onze diervverzorgers een cervicale dislocatietraining gegeven en ben ik betrokken geweest bij het opleiden van 'certified veterinary technicians' in staartvene injecties. Onze muizenverzorger is trouwens een Rastafari, een religie die je hier op het eiland wel vaker tegenkomt. Rastafari zijn heel goede diervverzorgers omdat ze vanuit hun geloof al het leven respecteren en veel kennis hebben van de natuur. Vele Rastafari hier hebben thuis ook gezelschaps- en landbouwhuisdieren en besteden daar veel tijd en aandacht aan. Het was grappig om te zien hoe onze muizenverzorger plotseling naast schapen en ezels ook werd gevraagd om muizen te verzorgen. In het begin heel onwennig maar nu geeft hij zelfs hanteerlessen aan vierde semester studenten als onderdeel van hun opleiding.

Een prachtig eiland

Als laatste wil ik nog even de grote diversiteit aan fauna noemen op het eiland. Zo hebben we vooral heel veel geelgroene meerkatten (*Chlorocebus sabaeus*) die in de 17e eeuw door Franse zeelui als huisdier op het eiland zijn terechtgekomen, mangoesten, vele tropische vogelsoorten, zeeschildpadden en als enige inheemse zoogdiersoort: vleermuizen. De mangoesten kennen een grappige historie. Deze kleine, katachtige roofdieren werden op het

eiland uitgezet om de rattenplaag tegen te gaan. Helaas was men even vergeten dat mangoesten overdag jagen terwijl ratten nachtdieren zijn. Gevolg was dat de rattenplaag bleef en de mangoesten welig konden tieren voornamelijk door zich te voeden met huishoudelijk afval. Ik sluit deze column af met wat sfeerfoto's van het eiland.

